

Příloha P.183

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Pravomocná územní rozhodnutí představují limit využití území dle § 26 odst. 1 stavebního zákona, jakož i § 12 písm. r) NSZ. MPP nemá vliv na pravomocná správní rozhodnutí a tyto tak zůstávají vydáním MPP nedotčena. Uvedený důsledek potvrzuje i ustálená judikatura správních soudů (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 9. 2012, č. j. 1 As 107/2012-139, ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 As 118/2017-60, ze dne 9. 12. 2010, č. j. 5 Ao 6/2010-65, či ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1 As 454/2017-102). Jde ostatně o základní princip právní jistoty a ochrany práv nabytých v dobré víře.

Co se týče nepravomocných územních rozhodnutí, k těm je nutno uvést, že pokud nabude územní rozhodnutí právní moci ještě před nabytím účinnosti nové územně plánovací dokumentace, nemá již tato skutečnost na platnost vydaného územního rozhodnutí žádný vliv a stavebník tak může dále usilovat o realizaci této stavby.

MPP tedy v souladu s výše uvedeným reflektuje reálný stav území, včetně pravomocných územních rozhodnutí, na jejichž platnost nemá již stanovená regulace vliv.

Na základě vyhodnocení výsledků veřejného projednání, konkrétně na základě požadavků, které namítaly, že návrh MPP nepřiměřeně zasahuje do právní jistoty stavebníků, byl do návrhu MPP pro opakované veřejné projednání zároveň doplněn článek 167 týkající se nedokončených záměrů. Regulativ nedokončených záměrů v čl. 167 stanoví, že záměry, u nichž bylo před datem nabytí účinnosti Metropolitního plánu zahájeno jakékoli povolovací řízení podle stavebního zákona nebo podle NSZ, které k datu nabytí účinnosti Metropolitního plánu nebylo dokončeno, se pro účely Metropolitního plánu považují za přípustné v rozsahu, v jakém byly přípustné podle regulativů ÚP SÚ, ve znění účinném k poslednímu dni účinnosti ÚP SÚ. Povolovací řízení je obecně zahájeno dnem podání žádosti, a právě tento okamžik je rozhodný pro aplikaci tohoto regulativu. Tímto regulativem je v MPP zajištěno respektování zásady legitimního očekávání stavebníků, kteří v rámci svého záměru dosáhli již fáze zahájeného řízení před stavebním úřadem, za současného zachování zásady kontinuity a dynamiky územního plánování.

Zároveň však také obecně platí, že MPP může v odůvodněných případech do budoucna vymezit požadované využití určitého území odlišně od vydaného územního rozhodnutí (k tomu viz také odborná komentářová literatura k § 26 stavebního zákona – Macháčková, J. a kol. Stavební zákon. Komentář. 3. vydání. Praha C. H. Beck, 2018, str. 116). Uvedený závěr potvrzuje i rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2023, č. j. 39 a 5/2023-65, když je v něm uvedeno, že: „Z celé řady rozsudků NSS totiž jednoznačně plyne, že územní plán nemá retroaktivní účinky: ‚Veškerá rozhodnutí správních orgánů, jež nabyla právní moci a nebyla posléze k tomu příslušným orgánem zrušena, požívají presumpce své zákonnosti a správnosti a jsou podle § 73 odst. 2 správního řádu závazná pro všechny správní orgány. To ovšem neznamená, že by nový územní plán či změna stávajícího územního plánu nemohly pro futuro vymezit plochy či koridory a stanovit podmínky pro jejich využití odlišným způsobem, než jak dosud stanoví územní rozhodnutí pro některé z pozemků, jež se mají stát součástí takového koridoru či plochy. **Samotné vymezení plochy či koridoru a stanovení podmínek pro jejich využití v územním plánu či jeho změně dle § 43 odst. 1 stavebního zákona nemůže přímo zakládat, měnit či rušit práva a povinnosti fyzickým či**

právníckým osobám, takový územní plán či jeho změna však představují závazný podklad pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí (§ 43 odst. 5 stavebního zákona) (viz bod 33 rozsudku ze dne 18. 9. 2018, č. j. 6 As 211/2018-35, a tam citovanou judikaturu; zvýraznění doplnil soud). Sami navrhovatelé ostatně citují rozsudek sp. zn. 5 As 300/2020, z něž výslovně vyplývá, že ,nová územněplánovací dokumentace působí výlučně do budoucna a **nemá žádný vliv na účinky pravomocných rozhodnutí o umístění stavby, natož na pravomocná stavební povolení a **kolaudační souhlasy**** (viz bod 50 tohoto rozsudku, v němž jsou citovány další čtyři rozsudky NSS; zvýraznění doplnil soud).“